

«tad na vidmaḥ: kva piṇḍo 'yaṃ nikshepyaḥ? kim idaṃ bhavet?»
ity uktas tair dvijaiḥ so 'tra rājā lebhe na niṣcayam. 92

ity ākhyāya kathāṣṭakyaṃ Vetālo 'nsa-sthitas tadā
sa Trivikramasenaṃ taṃ jagāda nṛpatiṃ punaḥ: 93
«tat kasya haste deyaḥ syāt piṇḍa? iti vaktu me
«bhavāns tāvat, sa eva 'atra prāktanah samayaḥ ca te.» 94

iti Vetālaḥ ṣrutvā mukta-maunaḥ sa bhūpatiḥ
taṃ Trivikramaseno 'tra dharmajñāḥ pratyabhāshata: 95
«caurasya haste dātavyaḥ sa piṇḍaḥ, kshetrājo yataḥ
«Candraprabhaḥ sa nṛpatiḥ putras tasyaiva, na 'anyayoḥ. 96
«viprasya janakasyāpi sa hi putro na budhyate,
«vikṛito hi dhanena 'ātmā tām ekāṃ tena yāminim. 97
«rājñāḥ Sūryaprabhasyāpi saṅskāra-dāna-vardhanaiḥ
«bhavet sa putro, na syāt cet sva-dhanaṃ tasya tat-kṛite; 98
«ṣṭoṣṭas tasya hi ṣṭirbānte māṇca-sthasyaiva hema yat
«nyastam āsit, tad eva 'asya mūlyam samvardhanādike. 99
«tasmād hastōdaka-prāptā tad-mātā yasya, yena sā
«ājñā taj-janane dattā, yasya tad nikhilam dhanam: 100
«tasya sa kshetrājaḥ putraḥ caurasyaiva mahīpatiḥ,
«piṇḍas tasyaiva haste ca deyas tena: 'iti me matiḥ.» 101

ity uktavato nṛpates
tasya 'aṅsāt sva-padam eva Vetālaḥ
sa yayau, sa ca Trivikrama-
seno rājā taṃ anvagād bhūyaḥ. 102

Taraṅga 94. (Vetāla 20.)

Tato gatvā grīhītvā 'aṅse Vetālaṃ ṣiṅcapā-taroḥ
sa Trivikramasenas taṃ, uccacāla nṛpaḥ punaḥ. 1
maunena prasthitam taṃ ca Vetālo 'nsād uvāca saḥ:
«rājan, kas te 'nubandho 'yaṃ? gaccha, rātri-sukhaṃ bhaja! 2
«na yuktaṃ tava netum mām kubhikshos tasya gocaram;
«graho vā tava ced astu, kathām ekām imām ṣṛṇu: 3

Asti sva-rekhāntkrānta-varṇa-bheda-vyavasthiti
nagaraṃ Citrakūṭākhyaṃ bibhṛaṇaṃ satya-nāmatām. 4